

nisterens Billigelse vedtagne Redaktion af Lovforslaget, der nu er ophøjet til Lov, i et og alt synes fyldestgørende. Vi skulle ikke her komme ind paa Lovens enkelte Bestemmelser, men kun bemærke, at der ingen Tvivl er om, at den, naar den strengt gennemføres af Myndighederne, vil faa en gennemgribende og gavnlig Indflydelse. I denne Sammenhæng skulle vi derhos ikke undlade at pege paa, at Loven i flere Retninger indeholder Bestemmelser, som et Samfund, som virker for Kvindesagen i dens Almindelighed, maa sætte megen Pris paa, saaledes Reglen om, at Kvinder lige med Mænd skulle have Adgang til at beskikkes som Fæstemænd.

For det af os ledede Fæstekontor vil Loven antagelig bevirke, at Virksomheden vil stige meget betydelig. Særlig kan forventes, at en ikke ringe Del af de talrige Piger fra Landet, der i Kjøbenhavn søge Bortfæstning paany til Pladser paa Landet, og af hvem de mange autoriserede Fæstekontorer hidtil have levet højt, fremtidig vil søge Dansk Kvindesamfunds Fæstekontor. Hidtil er det forholdsvis kun faa Bortfæstninger af denne Art, Kontoret har foretaget; i afvigte Aar saaledes 129. Grunden er den selvfølgelig, at man paa dette Punkt vanskeligst har kunnet konkurrere med de autoriserede Kontorer der ikke tage i Betænkning ved al Slags Reklame og store Løfter, som de ere ganske ude af Stand til at holde, at lokke Piger, endog fra fjerne Egne, til Hovedstaden for derefter, saa at sige efter Behag, at bortfæste dem til ublu Priser, ofte til de allerdaarligste Pladser i Ind- og Udland.

Skjøndt et vigtigt Formaal for Dansk Kvindesamfunds Fæstekontor Bekjæmpelsen af de uautoriserede Fæstekontorer, efter det anførte vi bortfalde, vil der dog være al Aaledning til fremdeles at opretholde Kontoret. For det første vil det, selv om alle Fæstekontorer, fremtidig ville frembyde den Garanti, som ligger i, at de skulle have Autorisation af en offentlig Myndighed, være af den største Interesse, at der findes et Kontor, der ser mere paa, at dets Virksomhed er til Gavn for dem, der benytte Kontoret, end paa det pekuniære Udbytte. Og dernæst er der desuagtet nu Haab om, at den ved Fæstekontorets Oprettelse tagne Beslutning, at hele Overskuddet af Kontorets Drift skal anvendes til Fordel for fattige Kvinder i tjenende Stilling, navnlig til større praktisk Uddannelse, ad Aare vil blive mere end et smukt Program. At der paa det antydede Omraade er Opgaver nok at tage fat paa, som ganske naturlig kuaue knyttes til et vel ledet Fæstekontor, vil være indlysende. Hidtil er det i Forhold til Trangen kun smaa Midler, der have kunnet anvendes til Fremme af saadanne Formaal, nemlig foruden de Smaasummer, der indkomme i en i Lokalet fremsat Bøsse, nogle Pengebeløb, der ere skjænkede af enkelte Private. I afvigte Aar ere dog 42 Piger hjulpne med Penge til Klæder, Logi eller Forplejning, til Anskaffelse af Skudsmaalsbøger, Rejser etc.; desuden har det til Kontoret hørende Gjæsteværelse hele Aaret rundt været benyttet af tjenstledige Piger, der var uden Tilholdssted, og som Kontoret efterhaanden har skaffet Pladser.

Fæstekontoret har vedblivende sit Lokale i Studiestræde Nr. 1 Stuen, (lige ved Frue Kirke) og ledes af Fru Oline Marquard, født Christensen, som Forretningsfører med Assistance af Frk. Thora Schan-